

A U S T R A L S K É

LISTY

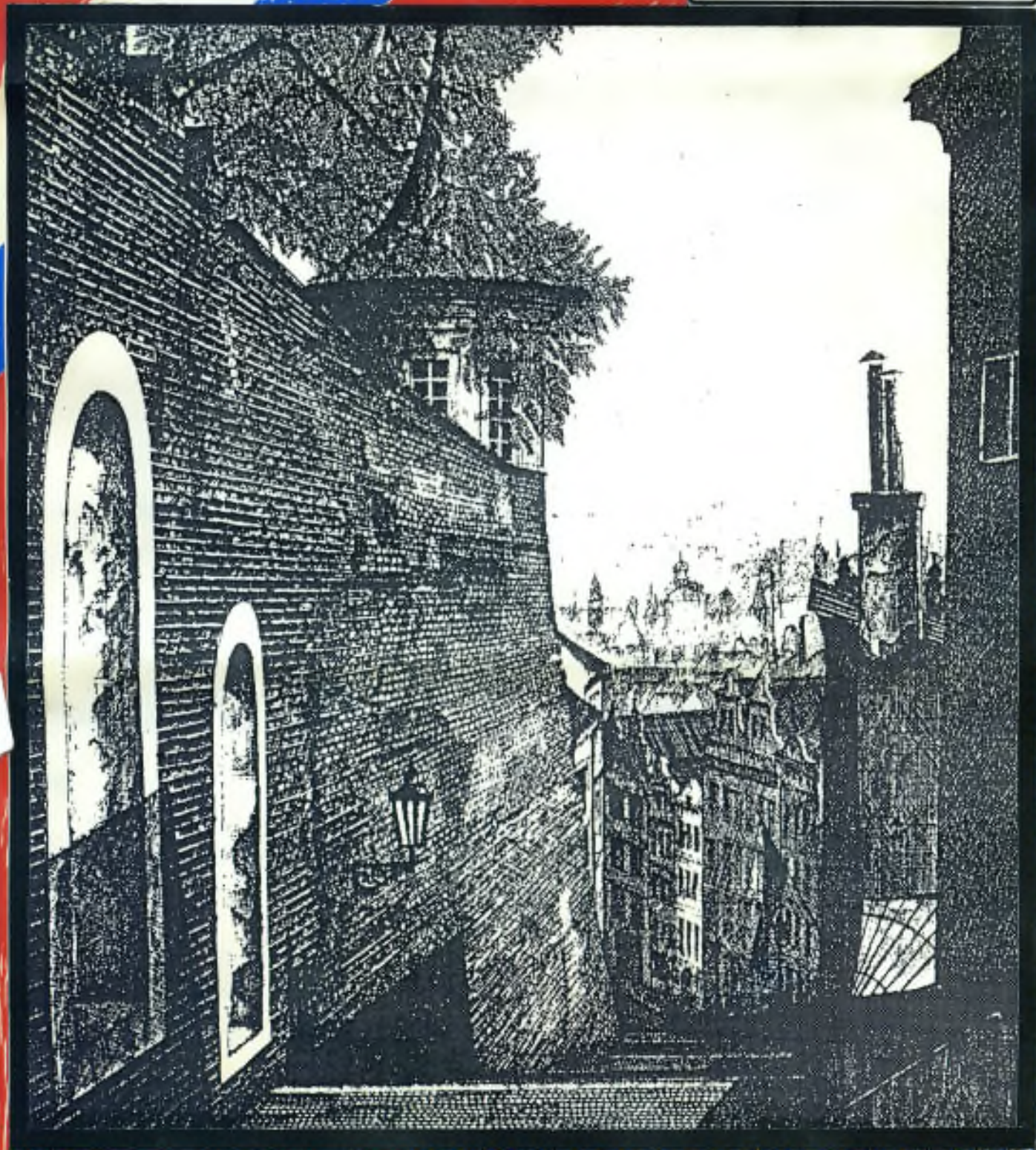
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 1 ZÁŘÍ 1991

Registered by Australia Post

Publication No NBQ-3910

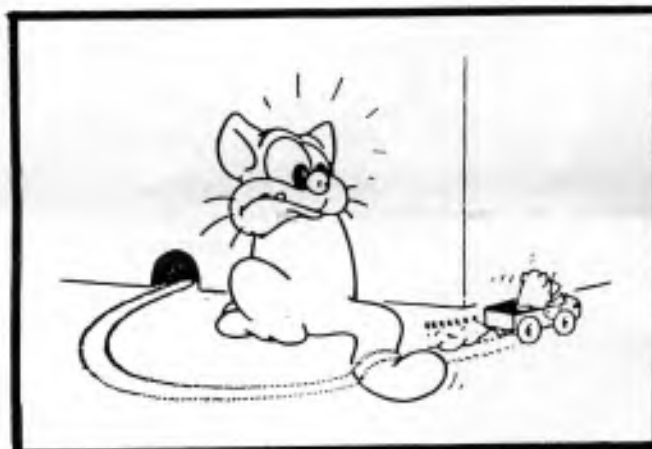
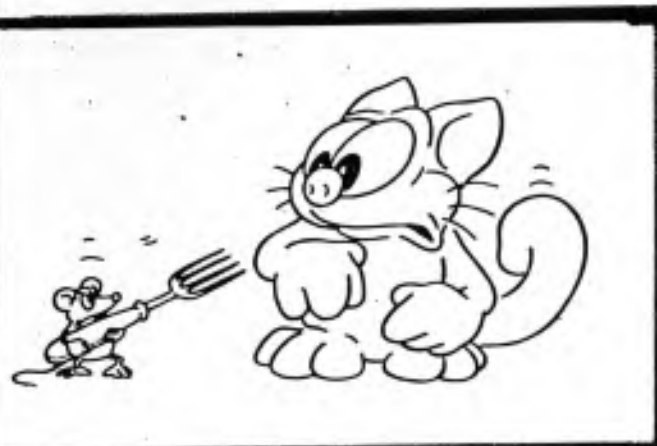

Z A Č Í

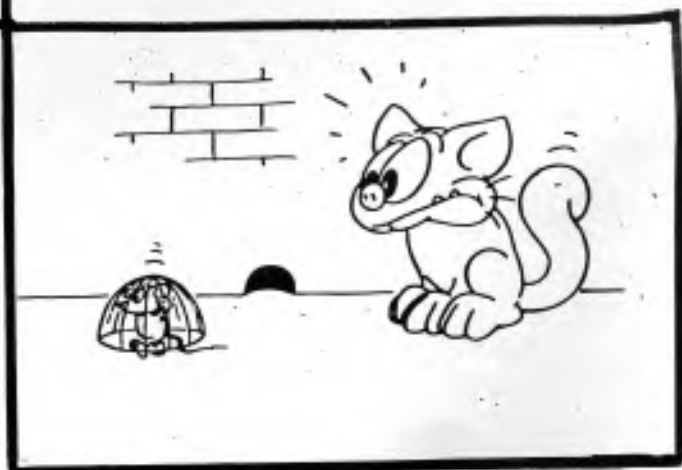
N Á M I E

S

Ú S M I Ě

V E M

Jiří Voskovec

"Víte, ono se řekne, že jsme vy, právě tak jako já ztratili domov, tedy svoji zem. Prosim, to je pravda ztratili, ale zase jsme našli svět a potom domov není nutně místo, domov je také myšlení a cit a paměť a zlost a radost a láska a hněv, vůbec všechno, co je v nás. To je vono, domov je spíš, co je v nás, než v čem my jsme. To se dá nosit sebou a nikdo nám to nemůže vzít a tohle to, co máme v téhle chvíli vy a já vespolek, co já říkám to je domov, ta řeč se dá rozhodit po celém světě jako síť, jen ji zatáhnout a bude v ní ryb, já nevím, jak psů, rodnejch ryb. Zkrátka v tom lítáme v tý řeči, v tý síti. Tam jsme chycený, ať jsme kde jsme.

Ano, chycený jenže na svobodě.

Tak na život a na svobodu."

(zápis magnetofonového záznamu)

Vážení přátelé!

Dnes se vám dostává do rukou první vydání nového československého časopisu. Všichni jsme s velikou radostí uvítali změny ke kterým došlo v naší staré vlasti. Řada našich známých a přátel se rozhodla vrátit zpátky. Je to správné, každý člověk by měl žít tam, kde se cítí šťastný a měl by mít právo svobodné volby. Velká většina však už v Austrálii našla svůj domov, narodily se tu jejich děti a tak na návrat nepomyšlejí. Přesto však zůstávají Slováky a Čechy, mají vztah k zemi, kde se narodili, kde mají příbuzné a známé. Mají rádi mateřský jazyk, zajímá je všechno, co se v Československu děje. Jsou pyšní na kulturní bohatství, kterým obě země v srdci Evropy oplývají.

A právě jim je určen nový časopis, jehož první číslo držíte v ruce. Chtěli bychom v tomto měsíčníku přinášet nejenom zajímavosti z Československa, ale i zprávy ze světa. Chtěli bychom v něm hovořit se zajímavými lidmi, rádi bychom mladé generaci, která se už tady narodila alespoň stručně představili velké osobnosti českých a slovenských dějin. Nechceme zapomenout ani na milovnický hudby, sportovní fanoušky, na ženy v domácnosti, či na děti. Zkrátka chceme vám nabídnout pestrý kaleidoskop zajímavosti a informací, který by vás každý měsíc pobavil, potěšil a snad i trochu donutil k zamyšlení. Nevíme, jestli se nám to podaří přesně podle vašeho přání, vždyť staré české přísloví říká: "Není na světě člověk ten, který by se zavděčil lidem všem," ale můžeme vám slíbit, že se o to budeme poctivě snažit. Jak už bylo řečeno, začínáme a proto s radostí uvítáme všechny vaše rady a nápady.

Naším hlavním cílem je, udržet v Čechách a Slovácích pocit sounáležitosti. Proto budeme informovat o všech akcích, které naše spolky a sdružení budou připravovat. Chtěli bychom, aby se časopis stal takovým zrcadlem ve kterém se bude odrážet život české a slovenské komunity v Austrálii.

Ale dosti slov a slibů. Říká se, že dobré zboží se chváli samo a tak už zalistujte stránkami nového časopisu, který patří vám všem. Doufáme, že tam každý najde něco, co ho bude zajímat a že se budete těšit na nové číslo.

Vaše redakce

Naše motto "Malý čin je lepší než velká nečinnost".

Stručný přehled rubrik

Úvodní slova	01
Otazníky Jana Wendta	02
Svět Čechů a Slováků	03
Polistická a ekonomická situace v ČSFR	04
Co vy na to...?	05
Co vy na to...?	06
Kniha přítel člověka	07
Co je to hudba?	08
Pražské jaro v Melbourne	09
Vzhůru k oblakům	10
Nad dopisy čtenářů	11
Otázky a odpovědi	12
Australské zákulisi	13
Praha plná strašidel	14
Koutek pro ženy	15
Inzerce a Servis	16-17

".. byl to puč a žádné slavné vítězství pracujícího lidu nad reakcí. Právě naopak, bylo to neslavné vítězství reakce nad pracujícím lidem."

Václav Havel (23.2.1990)

OTAZNÍKY

Je rok 1945. Nacistické Německo bylo poraženo. Dveře žalářů vypouštějí vězně. Na mrtvole "protektorátu" stojí nové, demokratické Československo. Sláva a hurá! Nastává zlatý věk.

Je rok 1948. Zárodek demokracie byl zničen ve třech letech. Dveře žalářů vypouštějí nové vězně. Na mrtvole demokracie stojí nový, totalitní stát. Kam se poděl zlatý věk?

Je rok 1990. Z mrtvoly rudého fašismu klíčí zase demokracie. Dveře žalářů vypustily vězně. Historie ždímá ze zlatého věku krev. Jdeme po starých stopách: 71, 70, 69, 1968... A hle, nenarazili jsme do zdi, nedošli jsme konce. Historie nezačíná rokem šedesátým osmým, jak by člověk někdy soudil z československého tisku. Útlak nezačal invazí. Byl i před ní temnější, ošklivější, bolestnější. Byla padesátá léta - léta teroru. Před nimi léta otazníků: 48, 47, 46, 45...

Pamětník těch let zestátnil, ale nezmoudřel. Stáří selhalo. Nezodpovědělo otazníky mláde. Ten hlavně jak mohli slušní, často vzděláni a inteligentní lidé upsat duši ďáblu?

Pamětník dovede chápat, jak se někdo někde stane v určitých podmínkách komunistou. Sám by se jim možná stal, kdyby se před šedesátipěti lety narodil v nějakém zbláčeném jihoamerickém státě místo v jižních Čechách. Jsou však okolnosti a okolnosti. V letech 1945-48 byl ďábel očividně, téměř hmatatelně ďáblem.

Jedna hrůza právě pominula, ale všude kolem i přímo v nás už byly do očí

důkazy, že rychle padáme do druhé.

Za Polskem a Maďarskem zapadla železná opona a zvěsti nebyly nejlepší. Doma člověk zakopával o komunistickou zvlášť na každém kroku. Michal Mareš psal v Obzorech odvážně o koncentračním táboře, ve kterém se museli nazi lidé plazit břichem po škváře, až z nich tekla krev. Množily se pověsti (dnes zjišťuji z našeho tisku, že zdaleka ne úplně) o zvěrstvech v pohraničí a při odsunu Němců. Studenti už zakoušeli ve fakultních spolcích podvodné kejkle komunistických "demo-kratů". Navíc snad každý měl v té době vlastní přímé zážitky bližícího se blaha.

Jako novinářský elév jsem viděl ve věznicích stát lidi nosem u zdi, přesně tak, jak jsem dva roky před tím já stál na gestapu. Jinde mi bratr komunistického poslance potěšeně oznámil, že "pro takové, jako jsem já, budou stavět koncentrační tábory". Gestapák Krahl mi to na gestapu v Českých Budějovicích řekl podobně. Hodní lidé. Dodrželi slovo. Postavili.

Přičtete k tomu civilizační vliv Rudé armády "osvoboditelky" maršála Malinovského (kdo neviděl neuvěřil), dělnické milice, lidové soudy, atentát na demokratické ministry a ministry, kteří ignorovali rozhodnutí vlády a máte skromný vzorek oněch zlatých časů.

Navíc ideologie! Neza-pomeňme na ideologii, která nám nabídla pět minut po rasismu norimberských zákonů "rasismus" třídní nenávisti. Žid ve Třetí říši, černoch v Jižní Africe a děti českých rodičů závadných tříd se všichni stejně prohřešili: **narodili se**. Běda jim! A nic se nedalo dělat, protože ideologie dokazovala "vědecky", že člověk není tvůrcem, ale pouhým předmětem historie a její vítězství, že je předurčeno. Proč utlačovat, zabíjet a žalářovat, když vítězství je zaručeno předurčením? Ideologie neřikala.

1945-48... Srdce vsáкло dusno lži a násili a odtáhlo se s odporem. Mozek prolístoval ideologické stránky a učinil totéž.

Jak to, že co viděly oči studenta průměrné inteligence, co cítilo jeho srdce a chápal jeho mozek, neviděli, necítili a nechápali lidé daleko bystřejší a vzdělanější?

O T A Z N Í K...

Ještě před několika málo lety oznámil Milan Kundera ze západních obrazovek, že to u nás v "Únoru" vyhrála "zdravá polovina národa". Kundera! Nějaký intelekt! Nějaký otazník!

Ludvík Vaculík napsal minulý rok v Lidových novinách ("O, vlasti má"), že "flundra vlast má vždycky lidi na všecko". Má pravdu, někdy jsou to dokonce titíž lidé. **Titíž lidé pro "vítězný únor" i pro "vítězný listopad". Titíž lidé pro revoluci krvavou i pro revoluci sametovou.**

Přál bych si, aby se všechno dalo vysvětlit "flundrou vlasti". Skutečnost, že má vždycky lidi pro všecko, bohužel nevysvětluje, jak to, že je má.

Otazník přežil čtyřicet let, protože nabízené odpovědi neřádají smysl. Proč jednali, jak jednali? Z lásky k chudým tohoto světa. Ze smyslu pro spravedlnost. Aby se nikdy neopakovala nacistická zvěrstva. Aby zabezpečili existenci a samostatnost státu.

Z lásky se upsali nenávisti? Ze smyslu pro spravedlnost objali její popření? Aby se neopakovala nacistická zvěrstva dali svou podporu komunistickým? Vzdali se státní samostatnosti, aby ji zajistili?

Srdce a mozek, hnací síly kvality lidského jednání se u slušných lidí vzájemně doplňují. Kde selže srdce, zasáhne intelekt. Kde selže intelekt, zasáhne srdce. Jedno podpirá druhé.

V letech 1945-48 selhalo u mnohých obojí.

P R O Č ?

Karel Wendt

Malé zamyšlení nad životem - a vůbec..

Asi mi dáte za pravdu, že první léta v emigraci nejsou vůbec jednoduchá. Člověk se snaží najít své místo v nové zemi, hledá nové přátele. Doma jsme byli zvyklí když bylo něco potřeba, zavolat bývalému spolužákovi, či lásce z mládí, kamarádovi kamaráda a vždycky se našel někdo, s kým se dalo o problému třeba jenom promluvit a hle ono se z toho povídání občas vyvrábilo i řešení zdánlivě neřešitelného problému.

Teď jsem v Austrálii a chci vydávat noviny. Všichni se mnou souhlasí, že je to potřeba, ale zároveň varují, nemáš-li sponzora, nebo peníze na rok dopředu, do ničeho se nepouštěj. Peníze ani sponzora nemám a noviny vydávat chci...

Sednu a píši na všechny strany, hledám lidi. Občas je to prima a občas je mi smutno. Největší problém je tiskárna, zvedám telefon a zjišťuji sumy při kterých se mi točí hlava.

Pak jednou někdo zvedne sluchátko a já slyším hlas s mírným akcentem. Víím, že majitelé jsou Češi a tak vysvětluji svůj problém řečí, která je mi vlastní. Hlas zpozorní a nabízí službu za slušnou cenu. Vysvětluji, že české noviny jsou v této chvíli jenom záležitostí mojí a mého muže. Je to naše riziko a moje radost.

Chvilu zaváhání a hlas řekne: "Dobře, my s bráchou do toho jdeme s vámi a to první vydání je na náš účet".

Sláva, mám tiskárnu, ale to není to nejpodstatnější. Důležité je, že jsem tu našla kamarády a zase se tu cítím o trochu více doma.

Díky Petře a Pavle, nejen za noviny, ale za tenhle dobrý pocit.

Jana Haberová

Přetiskujeme**"Svět Čechů a Slováků - Svet Čechov a Slovakov"**
(vydává Československý ústav zahraniční)**Setkání u protinožců.**

Řetěz náročných jednání, odborných přednášek a hřejivých setkání - tak by se dala ve stručnosti charakterizovat několikátýdení cesta synodního seniora Československé církve evangelické a předsedy Ekumenické rady církvi dr. Josefa Hromádky do Austrálie. Jelikož na programu neměl jen VII. valné shromáždění Světové rady církvi, ale také navázání kontaktů s našimi krajany, požádali jsme jej o krátký rozhovor.

Atmosféra schůzky s Čechy a Slováky, tak daleko od staré vlasti, byla jistě ojedinělá. Čím na vás zapůsobila nejsilněji?

Byla to milá a otevřená setkání. Přišlo asi 30 krajanů, z nichž každý zastupoval nějakou organizaci či seskupení. Pro mě bylo překvapením, že jich v Canberru a jejím okolí působí tolik. Jak jsem se ovšem dozvěděl, je to tím, že Češi a Slováci přicházeli do Canberru v několika emigračních vlnách, zejména po roce 1948, tedy v období studené války. Nově přichozí byli starousedlíky dost obtížně přijímáni a tím se vytvářely další, uzavřené skupiny. Bohužel, ani dnes není situace lepší. Většina krajanských organizací pracuje samostatně. Proto mě velice potěšilo, že se na našem zastupitelském úřadě se mnou sešli představitelé různých organizací, kteří spolu běžně nespolupracují.

Neprojevuje se v současnosti ani náznak snahy sjednotit krajanské hnutí v Austrálii nebo alespoň v Canberru (vzhledem k velkým vzdálenostem) a společným úsilím a prostředky mu dát novou kvalitu?

Nemyslím, že by se Spolky, Sokoly, Besedy a další krajanské instituce v Austrálii chtěly sdružit. Problém je totiž v tom, že každá z těchto organizací spojuje "jiné" krajany, s odlišným vztahem ke staré vlasti a ke svému národu. Emigranti, kteří se do Austrálie dostali po roce 1948 měli ještě zájem scházet se, udržovat lidové tradice a jazyk, zkrátka zachovat si i tak daleko kousek domova. Kdežto emigrace po roce 1968 a z pozdější doby, která je především ekonomicko-spoolečenská, chce již asimilovat a povětšinou neusiluje o zachování národní identity. To ovšem neznamená, že by v některých otázkách nechtěli postupovat společně a vzájemně spolupráce se zřikali.

V čem se práce krajanských organizací v Austrálii liší od činnosti spolků v Evropě?

Není tak pravidelná a systematická, mezi jednotlivými setkáními jsou dlouhé intervaly, a tak i plnění plánovaných úkolů a záměrů je zdlouhavé. Má to dva hlavní důvody - jednak zůstávají nepřekonatelnou překážkou obrovské vzdálenosti mezi členy organizací a pak, celá práce spolků závisí na tom, jak dlouho a kdy mají členové při svém podnikání ještě čas na dobrovolné akce. Musíme si uvědomit, že životní podmínky jsou v Austrálii daleko tvrdší než v Evropě.

Poznámka redakce: Je to jenom vzdálenost a business, co nám brání v tom, abychom více drželi pohromadě?

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

SOUČASNÁ POLITICKÁ A

Při své návštěvě v Austrálii si ministr financí federální vlády ČSFR **dr Václav Klaus** našel čas pro krajany a dne 24. července navštívil Sokol v Sydney. Setkání zahájil zástupce Sokola Karel Janiček, který uvítal vzácné hosty pana ministra s chotí, generálního konsula Josefa Sládka s manželkou a představitele společnosti The Centre For Independent Studies pana Grega Lindsay.

Po přivítání se slova ujal pan ministr a stručně přítomné seznámil se současnou situací v Československu. Řekl, že základním problémem, který se v této době musí řešit je privatizace. Ekonomové se snaží, aby hospodářství bylo privatizováno, jako celek. Malá privatizace proběhla a ještě probíhá. O sobotách a nedělích se ve městech a městečkách konají veřejné aukce. Stále více podniků se dostává do soukromých rukou a změny už se projevují. Nastal neskutečný psychologický zvrat v myšlení lidí. Je stále více malých hotýlků, restaurací a obchodů, které nabízejí mnohem kvalitnější služby než státní podniky.

Připravuje se tak zvaná 'velká privatizace', kdy by se měly privatizovat velké závody a státní podniky. První privatizační vlna v této oblasti se očekává na podzim letošního roku.

1. ledna tohoto roku došlo také k deregulaci cen a ke zrušení ministerstva cen. To znamená, že více než 90 procent cen všech výrobků je bez jakékoliv státní regulace. Po prvotním skoku směrem nahoru se ceny začaly konsolidovat a dnes se dá říci, že se podařilo velice dobře zvládnout inflační vlnu, která obvykle podobná uvolnění doprovází.

Československo se snaží otevřít světu a to nejen individuálně, ale i ekonomicky.

Snaží se liberalizovat vývoz i dovoz, výrazně ho neomezovat.

Velkým a důležitým úkolem je konvertibilita československé měny. I tady je velmi znatelná změna, protože třeba pro domácí podniky koruna už je směnitelná. Důležitým momentem je především změna myšlení a vztahu k práci. Protože se začalo ekonomicky uvažovat, byla zastavena výroba v mnoha absolutně neprosperujících podnicích. Z toho plyne pokles produkce, vzrůst nezaměstnanosti, což jsou průvodní a nezbytné jevy velkých proměn.

Západní pozorovatelé se občas domnívají, že v Československu může existovat nebezpečí návratu ke komunistickému systému. To je velice nepřesné vidění. Mnohem větší nebezpečí je ve sporech mezi radikály, kteří prosazují hluboké a okamžité reformy i s tím, že sebou přinesou některé negativní jevy, avšak positiva budou okamžitá a zástupci umírněných pomalejších reforem, kteří se snaží vyhnout negativním jevům i za cenu zpomalení pozitivních změn.

Dalším velkým problémem je nyní v Československu absolutní zhroutil obchodu se zeměmi bývalé Východní Evropy, především se Sovětským svazem. V této souvislosti se také hovořilo a mezinárodních půjčkách. ČSFR přijala půjčky od Mezinárodního měnového fondu, avšak i když byly tyto půjčky otevřeny, zatím nebylo třeba z nich čerpat. Tyto půjčky mají i následný kladný dopad. Tím, že byly poskytnuty dávají Československu kredit důvěryhodnosti umožňující další důležitá jednání.

V politické oblasti dochází k rozdělování a třídění. Doktor Klaus řekl, že v prvotním období revoluce dominovaly občanské iniciativy. V českých zemích to bylo 'Občanské

forum' a na Slovensku 'Veřejnost proti násilí'. Byly to organizace a iniciativy, které byly postaveny na odporu proti něčemu, v daném okamžiku na odporu proti komunistickému režimu. V současné době, kdy se hledají cesty jak dál se však tyto organizace ukázaly jako neudržitelné, protože neměly program jak věci řešit. Proto se zcela logicky rozpadly a vznikly z nich politické strany. V Čechách se 'Občanské forum' rozdělilo na pravici, což znamená na 'Občanskou demokratickou stranu' jejíž ideologie je obdobná jako u zdejší Liberální strany a jejímž předsedou je právě doktor Klaus. V současné době je to nejsilnější politická strana ve státě. Druhá polovina Občanského fora se spojila v Občanské hnutí, kde jak konstatoval pan ministr, přetrvávají levicové tendence. Na Slovensku se Veřejnost proti násilí rozdělila na pravicovou, konzervativní stranu a levicovou sociální stranu. Rozdíl je v tom, že v Čechách má demokratická strana silnou většinu, kdežto na Slovensku je to naopak a silnější stranou je strana sociálně levicová. Dá se říci, že je čas politické atomizace, protože vznikají desítky dalších politických stran. Každý, kdo cítí potřebu a má jen trochu síly, může začít budovat vlastní stranu, proto je situace trochu nepřehledná, ale to vše se časem vytríbí. Jak všichni víme, loňské volby byly vzhledem ke změněné situaci trochu vyjimečné a tak bylo určeno volební období jenom na dva roky. To tedy znamená, že už příští červen budou občané volit znovu. Volební boj začíná s předstihem a to je škoda, protože předvolební neklid brzdí postup ekonomických reforem a ty nepostupují tak rychle, jak by situace vyžadovala.

ECONOMICKÁ SITUACE V ČSFR

Pan ministr dále řekl, že jedním z nejdůležitějších úkolů, které on sám tady v Austrálii má, je podepsání investiční dohody, která zaručuje investiční garanci investorům. Tato dohoda je ze strany ČSFR na presidentské úrovni a byla už podepsána s dva-ceti zeměmi.

Po tomto stručném shrnutí současné politické i ekonomické situace, pan ministr odpověděl na otázky kladené z pléna.

Největší pozornost byla věnována otázkám kolem restitučních zákonů. Řada návštěvníků nesouhlasila se zákonem který navrácí ukradený majetek pouze těm, kteří mají stále bydliště v Československu. Pan ministr zdůraznil obtížnost řešení tohoto palčivého problému. Dokonce se sám domnívá, že v současné době vláda prostě nemá dostatek prostředků na řešení.

Navíc je to problém postihující mnoho lidí nejrůznějšího věku, povolání a proto bylo nutné v první řadě ho rozdělit, najít nějaký řád podle kterého bude řešení prováděno, najít začátek a konec. Proto se repatriace vztahují jenom na majetek ukradený po 25. únoru 1948. Kromě toho je třeba řešit řadu dalších palčivých věcí, na příklad je třeba pozvednout zruinované zemědělství, zdevastovaný textilní průmysl a jiné životně důležité oblasti národního hospodářství.

Stát prostě nemá prostředky na řešení. I když se zdánlivě zdá, že vrácení ukradeného majetku není věc finanční, opak je pravdou. Je to věc financí, protože je třeba vybudovat nová zařízení místo těch, která budou vrácena. Najít nový prostor na školy a školky, které v mnoha případech jsou v těchto objektech umístěny. Mimo to se naskýtá další právní etická otázka, jak bude hrazena škoda těm, kteří si podobný objekt řádně, za těžce ušetřené peníze koupili, řadu let v něm žijí a vylepšují ho. Problém je, že majetek už většinou dávno není v rukou těch, kteří jej ukradli. To všechno jsou důvody pro které parlament odhlasoval návrat majetku jenom občanům, kteří mají stále bydliště v ČSFR.

Pan ministr řekl, že on sám v parlamentu hlasoval pro tento způsob řešení, protože se mu zdá v dané situaci správný. Domnívá se, že každý, kdo má zájem se může do Československa vrátit, je tam potřeba každá pracovitá ruka a po návratu bude tento problém vyřešen.

Vůbec nám, řekl pan ministr, restituce dělají veliké starosti, protože vlastně brzdí privatizaci. Mnoho majetku zůstane ve státních rukou až do vyřešení soudních sporů a ty mohou trvat velice dlouho. Všichni si uvědomujeme, že znárodnit něco můžeme přes noc, pouhým škrtnutím pera, ale nic se nedá škrtnutím pera přes noc postavit.

Dále se hovořilo o možnostech studia v Česko-Slovensku, o změnách v daňovém hospodářství, o změnách, které se týkají financování a dotaci kulturních zařízení a kultury i umění vůbec. Na otázku, co vlastně bylo prvotním popudem k této návštěvě řekl doktor Klaus, že to bylo pozvání, kterého se mu dostalo od australského Centra pro nezávislé studium, společnosti, která je ve světě velice uznávána a vážena. Tato společnost pozvala pana ministra, aby zde pronesl přednášku na výročním zasedání. Pan ministr se cítí velice poctěn tímto pozváním, protože se ho dostává předním světovým ekonomům a je tedy velická čest být zařazen do této kategorie.

Po několika dalších neformálních otázkách, setkání s ministrem financí ČSFR skončilo.

Všichni účastníci poznali, že hovořili s člověkem, který dokonale zná problematiku, má dostatek schopnosti a síly dané problémy řešit a je tedy v této době na svém místě.

(záznam ze setkání)

Video záznam tohoto setkání nabízí

AURO FILM & VIDEO
12 HARROD ST.
PROSPECT, NSW, 2149
PHONE (02) 621 7586
a všechny filmové služby

JAK MŮŽETE POMOCI ČSFR?

Tahle otázka zazněla na setkání s ministrem Klausem a ten na ni vlastně konkrétně neodpověděl.

Možná, že tohle je odpověď:

Australian Institute of Management (AIM) organizuje projekt na pomoc ČSFR. Tento projekt je organizován v rámci celosvětové akce na podporu států východní Evropy pod záštitou World Management Councilu. Jde o pomoc a spolupráci v nejrůznějších oborech, v obchodě, průmyslu, zemědělství, ve školství, zdravotnictví, vědě, umění, právu atd. Byla zvolena forma:-

database informací o krajanech.

Máte-li zájem se stát součástí této databaze a účastnit se zajímavé a oboustranné výhodné spolupráce, kontaktujte do konce září:

Lubomira Nentvicha
A.I.M., Projekt Czechoslovakia
10 St. Leonards Avenue
St. Kilda, VIC 3182
Fax: (03) 534 5050
Phone: (03) 534 8181
a.h. (03) 885 44 68

TAK HERGOT CHLAPÍ KDE TO VÁŽNE ?!

Povídání se zajímavými hosty z Československa.

Co vy na to..??

V květnu letošního roku přijeli do Austrálie členové populárního pražského divadla Semafor. Protože ti, kteří odešli až v šedesátých letech si jméno tohoto divadla dobře pamatují, byla všechna představení téměř vyprodána a ti, kteří přišli nebyli zklamáni. Na jevišti to nejen jiskřilo humorem, ale zazněla tam i slova vážná. Zdá se, že právě herci a umělci vůbec mají trochu obavy o osud revoluce, které se

MILOSLAV ŠIMEK

právě oni velice aktivně účastnili. S Miloslavem Šimkem, Jirím Krampolem a Josefem Fouskem jsme se sešli po prvním představení, které se konalo v Sokole v Sydney. Všichni byli velice spokojeni s úspěchem představení. Dokonce se mi zdá, že je trochu překvapil a možná i zaskočil. Ptám se Jiřího Krampola

Proč to překvapení, jste přece na ohlasy diváků zvyklí?

Ano, jistě, ale nečekali jsme takové přijetí právě v Austrálii. Tohle není naše první návštěva krajanů v zahraničí. Byli jsme několikrát ve Vídni a vloni dokonce v Americe. Na ta vídeňská představení nevzpomínáme rádi i když diváci tleskali a byli spokojeni. Snad právě proto

nás překvapilo udání, které na nás do Prahy přišlo s tím, že v našem pořadu špiníme republi-ku. Ta návštěva se odehrála ještě před revolucí a dokazuje, že ko-munistický režim měl své udavače i mezi emigranty. Amerika se nám moc líbila, také přijetí bylo výborné, ale připadali jsme si spíše jako na přátelské besedě. Obvykle jsme vystupovali v malých sálcích. Takže něco podobného jsme očekávali i tady. Nu a místo malého sálku jsme se dostali do krásné budovy, která, jak jsme se dozvěděli dokonce, sokolské obci patří. To tedy musíme blahopřát a nejen k této budově, ale vůbec k celé organizaci. Citili jsme se tady bezvadně.

Co na vás udělalo v Austrálii největší dojem?

Možná, že se budete divit, třeba čekáte, že řeknu moře, příroda, obchody, což je samozřejmě krásné, ale na mě a na tom jsme se nakonec shodli všichni, udělali největší dojem lidé. Všichni se mi zdají tak klidní, usměvaví a laskaví. Mluvím sice anglicky, ale je to taková ta angličtina z 'Kursu pro samouky', to znamená žádná velká sláva, spíše naopak. Přesto se na mě nikdo netvářil nevráživě, když mi hned neporozuměl. Lidé jsou tady zvyklí se usmívat, úsměv je prostě součástí jejich

JIŘÍ KRAMPOL

života a to se mi hrozně líbí. Já mám humor rád, mám rád kolem sebe nejen rozesmáté, ale až rozchechtané tváře a

proto mě také tak baví to, co teď děláme. Myslím si, že smích je opravdu pro život hrozně důležitý. Nejen protože, jak tvrdí doktoři, uvolňuje napětí a pomáhá předcházet infarktu, ale především protože spojuje lidi, dává je

JOSEF FOUSEK

dohromady. Představte si, že jste na perfektní komedii, řečtáte se, až se za břicho popadáte a váš soused, co sedí vedle vás je na tom stejně. Po skončení, když se rozsvítí v sále, on vám nerad šlápne na nohu. Myslíte si, že mu vynadáte a budete se s ním hádat?

Ne, ani náhodou, na jeho omluvu odpovíte úsměvem, nic se nestalo, vždyť vy dva se přece znáte, vy dva jste se před chvílkou spolu smáli. Možná, že se vám bude tahle moje malá óda na smích zdát trochu směšná, nebo nadnesená. Vy jste na tenhle druh chování zvyklí, ale pro nás je to zjevení. Vite, problém je, že u nás právě teď, kdybychom zdvořilost, smích a vůbec pochopení jeden pro druhého nejvíce potřebovali, se ho nedostává. Lidé jsou trochu zklamáni, čekali, že jim svoboda přinese hned blahobyť peníze a vůbec všechno o čem snili a nebo, co si představovali že demokracie a svobodné podnikání je.

Místo toho teprve po revoluci vyšly na povrch všechny problémy které komunistický režim kryl a maskoval po čtyřicet let. Někteří lidé nemají dost trpělivosti a chtějí, aby nový systém velice rychle, pokud možno hned všechno vyřešil, dal jim všechny výhody kapitalistického systému s tím, že oni za to budou platit komunistickým způsobem práce.

Na to, že jste komik, to zní trochu pesimisticky, nemyslíte?

Ne, já jsem jenom realista. A vůbec s komiky v civilu nikdy není moc veliká legrace. Znal jsem jenom jednoho, který měl dobrou náladu pořád, který byl v životě stejný, jako na jevišti a to byl národní umělec Vladimír Menšík. To byl ohňostroj dobré nálady, vtipu i úsměvného pochopení pro lidské slabosti. Já ho měl moc rád, on vždycky všechno dělal na doraz. Sám se tomu smál, vždycky říkal, že neumí nic dělat průměrně. "Když dělám děti, tak jich mám sedm, když piju, tak jsem alkoholik", říkával.

Chtěl byste se do Austrálie znovu podívat?

Rád bych, hovořili jsme s pořadatelem, že bychom sem mohli přivést pořad, který teď hrajeme v divadle. Doma se líbí a tak doufáme, že vám by se líbil také. Oni to teď herci a vůbec umělci mají těžké, protože se zvyšováním cen, začali lidé šetřit a to se obvykle začne od kultury. Je to smutné, že divadla zejí prázdnou právě v době, kdy se na jevišti objevují dramatizace o kterých jsme mohli v minulosti jenom snít. My máme to obrovské štěstí, že se nás zatím divadelní krize netýká, divadlo je vyprodáno dlouho dopředu. Snad je to tím, že lidem nabízíme zapomenutí na každodenní problémy a dáváme jim dvě hodiny

smíchu a uvolnění. Je to trochu, jako by si k nám chodili nabit životní baterie, téměř úplně vybité současnými těžkostmi. Jednou mi jeden divák po představení řekl, že se cítí, jako by se vykoupal v horském potoce. Osvěžený, ale i trochu otužilejší pro další boje. Je to přímo slyšet něco takového, protože to dává naší práci smysl.

Co si z Austrálie odvezete?

Především krásné vzpomínky na milé lidi, pěknou přírodu a potom množství receptů. Rád vařím a podle mých přátel jsem i slušný kuchař. Mojí specialitou je čínská kuchyně a tak jsem sbíral všechny možné receptury, které jsem tu našel a budu to doma zkoušet.

Po více než čtyřicetileté přestávce se na českém trhu objevily dvě knihy dvou velkých Čechů. Masarykova "Česká otázka" a soubor statí profesora Josefa Pekaře, nazvaný "O smyslu českých dějin". Obě tyto knihy jsou nadmíru aktuální, přestože se zabývají nadčasovými náměty.

Spolu s Českou otázkou vychází ve stejném svazku další Masarykovo dílo "Naše nynější krize". Obě tato díla obsahují zasvěcenou analýzu českých dějin a české politiky na konci minulého století. V České otázce autor široce rozvádí a zdůvodňuje své krédo o humanitě jako českém národním programu. Vychází z Husa a Žižky, pokračuje přes Chelčického k Českým bratřím a chválí Palackého, že správně pochopil praktický dosah českého humanitního úsilí a že na humanitním ideálu založil ideu o české národní a politické rovnoprávnosti v boji s tehdejší Vidní.

Masaryk se také dotýká dalšího zajímavého námětu - nepevnosti našeho charakteru. Jako by mluvil dnes "Tato nepevnost a neucelenost našeho charakteru netkví pouze v nedostatku pevné vůle a v nestálosti citu, ale i ve zvláštní nepevnosti a nedůslednosti názorů".

Pohledy Masaryka a Pekaře na české dějiny a na českou problematiku se v mnoha základních pojetích značně liší. Z Masaryka hovoří filosof, mravokárce a politik. Pekař vychází striktně z poznatků vědeckohistorických a vyvozuje závěry založené na těchto poznatcích. Již sám sloh jeho díla budí dojem vzácné objektivnosti. Jednou z nejzajímavějších je stat' o smyslu českých dějin. Zatím co Masaryk uvádí naprosto jasně humanitu a českobratrství jako hlavní motivy, Pekař postupuje objektivněji. "Co je to vůbec smysl dějin", ptá se a hned odpovídá, že pro nás Čechy je to podmínka národní. Tvrdí, že myšlenka národní je podmínkou našich dějin, je jejich důvodem, je jejich krví, bijícím, živým srdcem jejich. "Nemohli bychom zajisté mluvit o smyslu českých dějin, kdyby to nebyly dějiny české".

Obě knihy jsou zajímavým čtením a měli bychom se k nim vracet. Je třeba podtrhnout, že jestli se snad jeví názory těchto autorů kdysi protichůdné, dnešní čtenář je bude chápat spíše jako názory vzájemně se doplňující, jako dva pohledy z různých úhlů, které nám nabízejí mnohem hlubší a plastičtější perspektivy. Rozhodně jsou to názory dvou velkých a upřímných Čechů.

(BŠ)

HUDBA NAD ZLATO

Tak jako v té pohádce "Sól nad zlato", jsou i v životě mnohé věci a hodnoty, které přijímáme aniž bychom si plně uvědomovali jejich nezbytnost. Bez zlata a mnoha jiných, byt velmi lákavých věcí žít lze. Co však patří k nezbytnostem, bez kterých život byl by nemožný, či velmi nepohodlný? Jednou z takových nezbytností je i hudba, jejíž důležitost pro život si jen málokdo uvědomuje. Zkuste si třeba jen na chvilku představit, co by se stalo, kdyby nějaký podivný diktátor náhle zakázal veškerou hudbu! Většina rozhlasových stanic by přestala vysílat, nedostatkem hudby by byly ochuzeny i filmy a televizní pořady. Jak by vypadaly veselky či pohřby bez muziky? A nebylo by nám dovoleno ani si jen zahvizdat či potichoučku zabroukat. Teprve skrze nedostatek hudby bychom poznali, jak těsně je spjata se situacemi každodenního života a jak důležitou roli hraje.

V čem asi spočívá potřeba, ba přímo nezbytnost hudby pro život? Hudba tu byla od počátku. Nemluvně nejdříve rozumí tónůmukolébavek, aniž by rozumělo textu, samo také prozpěvuje si dříve než začne mluvit. Ostatně, řeč se vyvinula z hudby, tedy z popěvku. Některé velmi staré jazyky stále ještě používají melodiky jako součásti mluvy. Rozvoj hudebnosti přispíval vydatně rozvoji lidské kultury, hudba tu však byla dříve než člověk. Hudební projevy najdeme bohatě v přírodě. Nejznámějšími přírodními muzikanty jsou nepochybně ptáci, dnes už ale víme, že také velryby jsou velmi talentovanými zpěváky, své písně komponují a v průměru každé tři roky složí nový opus. Hudba je však ještě starší. Melodickou i rytmickou strukturu má bubláni potůčku a své chorály si odpradávná prozpěvuje vítr. Naše sluneční soustava zrodila se podle partitury hudby sfér o které se zmiňuje již Platon a kterou popsal a vysvětlil hvězdář Kepler. Jsou zapsány případy lidí, kteří slyšeli "hudbu sfér" po delším pobytu v tichu pouští, nevíme ovšem, zdali ji slyšeli vnějším uchem či vnitřním sluchem. Podle starých filosofii hindustánských

byl počátkem světa zvuk OM, tedy hluboký tón, který nám stále pomáhá koncentrovat mysl při meditacích. Jak se tedy jeví, hudba jest nejstarším uměním. Sama podstata hudby jest úzce spjata s podstatou bytí, proto je zřejmě hudba tak důležitá pro život, je mnohem více než jenom zábava a kratochvíle.

Neznáme přesnou definici hudby (naštěstí ji ani nepotřebujeme), pojetí hudby mění se s časem i místem. Najdeme však vždy jisté společné jmenovatele. Hudba sama jest nehmotná, je projevem energie, ba můžeme říci, že jest specifickým druhem energie. Nehudební hluk, rámus jest formou chaosu, například tzv. bílý šum, který obsahuje všechny frekvence, jest nahodilý a našemu sluchu silně nelibý. Býval proto použit jako nejhorší forma mučení. Hudební zvuk vyznačuje se především svoji uspořádaností - má svoji periodicitu, je tedy tónem. Hudba potom, jako vytříbený útvar hudebních zvuků, vykazuje další stupně uspořádanosti. Zjednodušeně řečeno: jednoduchý hudební zvuk vyznačuje se určitým kmitočtem, souzněním, čili harmonie jest pak systémem vztahů a proporcí. Násobením či dělením dá se každá matematicky vyjádřitelná skutečnost převést do světa zvuku. Tón má rovněž důležitou schopnost rozeznívat objekty sympaticky naladěné, této vlastnosti se zdárně používá například při léčbě hudbou. Hudba uspokojuje, případně dráždí nejen naši mysl, ale rozeznívá i naše tělo.

Hudba je člověku stejně potřebná jako jídlo, teplo, bezpečí a láska. Hudba má schopnost velice obohatit náš život. Chci-li názorně vysvětlit situaci hudby v našem životě používám přirovnání s jídlem. Bez potravy nemůžeme žít, je však potřebné se naučit jíst zdravě. Víme, že tělo potřebuje vitamíny a jiné látky pro svůj řádný chod, jinak je sužováno neduhy a chorobami. Víme, že třeba čerstvá zelenina a ovoce jsou prospěšnou součástí výživy, přesto však většina lidí dává přednost nezdravému stravování, jí různé hamburgry, hot dogs a podobně. Stejně jako špatná strava, tak i špatná "junk muzic" působí škodlivě na živý organismus. Nejjednodušším důkazem je rocková hudba, která

zdárně poškozují sluchové orgány. Na př. v Austrálii už více než milion lidí trpí hluchotou či nedoslýchavostí, což je následek silného znečištění prostředí hlukem - dopravní prostředky a komerční hudba jsou hlavními podílíky na tomto velmi vážném problému. Dorothy Retallack prováděla v Temple Buell College v Kalifornii výzkumy s působením hudby na rostliny, takže pocity a předsudky nehrály u jejich subjektů žádnou roli. Rostlinám prospívala hudba konsonantní, táhly se směrem k amplionu aby slyšely lépe Bacha a Vivaldiho, ale také Indické rágy. Odvracely se od zvukového zdroje při hudbě disonantní, nelahodila jim hudba agresivních rytmů a nadměrných decibelů. Delší vystavení hudbě komerční rockové rostliny zahubilo.

Je na každém z nás, rozhodnout si, jak chceme žít, jak chceme jíst a jakou hudbu poslouchat. Odborníci na životosprávu nám ze poslední léta vysvětlili mnohé o důležitosti správné životosprávy na naše zdraví a já jsem jim za to vděčen, zvolna měním své dietní návyky a cítím se vskutku lépe. Stejně tak i já bych chtěl tímto svým psaním upozornit čtenáře na význam hudby, jaký má v našem životě. Hudba může být silou destruktivní, stejně jako konstruktivní. Jakou alternativu si kdo vybere záleží na každém jedinci. Abychom si však mohli pro sebe zvolit to správné, musíme mít co nejvíce informací. Dnes je na trhu řada knih pojednávajících o těchto otázkách.

Nejen poslech dobré hudby přináší radost, ale také a možná především, aktivní spoluúčast jest vydatným zdrojem uspokojení. Není nutné být virtuosem, stačí si jen občas s chutí zazpívat. Rád každému doporučuji malý rituál - ráno, třeba při cestě do práce, jen tak polohlasně si notovat jediný tón, který přijde na mysl, tak se totiž můžeme správně naladit na celý den a mít vskutku dobrou náladu. Správná hudba totiž obohatí život více než veškeré bohatství materiální

Hudba jest vskutku nad zlato.

Jaroslav Kovářiček

Pražské jaro v Melbourne.

Před jedenadvaceti lety, italský varhaník Sergio de Piery, který původně přijel do Austrálie jen za trochou dobrodružství a stal se posléze hudebním učitelem a varhaníkem katedrály Sv. Patrika v Melbourne, se pro žáky, které kolem sebe shromáždil, rozhodl uspořádat varhanní festival. Z tohoto začátku se vyvinul Melbournský mezinárodní festival varhanní a cembalové hudby, kterého se během let zúčastnila řada vynikajících světových varhaníků. Zahraničním hostem letošního festivalu byl skladatel

Petr Eben.

Festival měl na programu celkem 24 koncertů Petr Eben, jako čestný host, byl mimo jiné i požádán o přednášku, která byla v programu uvedena slovy

„jeden z nejvýznamnějších skladatelů naší doby bude hovořit o svém životě a práci, svých myšlenkách a zdrojích inspirace a životě umělce v měnícím se sociálním ovzduší východní Evropy“.

Závěrečný koncert festivalu věnovaný téměř výlučně české hudbě od baroka do současnosti, byl nazván 'Pražské jaro' na počest našeho vzácného hosta a v uznání významných změn v jeho vlasti, jak bylo v programu uvedeno. Skladby J.D.Zelenky, J.A.Bendy, J.K. Vaňhala, A.Dvořáka a Petra Ebena byly provedeny australským komorním orchestrem Rantos Collegium. Měl jsem možnost se v rámci festivalu s Petrem Ebenem osobně setkat a tak jsem mu položil několik otázek.

Jak se vám festival jevil, vzhledem k tomu, že jste předsedou Pražského jara, festivalu známém na celém světě?

Bylo to velice krásné a zdá se, že se zase znovu ukázalo, že snad jediný nástroj, který opravdu vytváří jakousi mezinárodní rodinu, jsou varhany. Neexistuje žádná srovnatelná klavírní, pěvecká nebo houslová sešlost, kde by se setkali všichni houslisté nebo klavíristé. To skutečně neexistuje. Existují ale varhanní festivaly - v roce 1987 jsem na př. byl v Cambridge na Mezinárodním kongresu světových varhaníků a tam se doopravdy sešlo tisíc varhaníků z celého světa. K takovým setkáním dochází na různých místech a varhaníci na tyto festivaly jezdí a navzájem navštěvují své koncerty. Snad je to tím nástrojem, každé varhany jsou jiné a varhaníky přirozeně zajímá, jak ty varhany vypadají. Navíc jsou to většinou církevní varhaníci, jsou to tedy lidé - řekl bych - vzácní a nezištní, nezávidí si, jsou prosti profesionální řevnivosti, touhy být hvězdami... a to je zcela výjimečné.. Tady to bylo také tak. Musím říci, že tady bylo několik varhaníků ze Sydney, kteří chodili na všechny moje koncerty a přednášky, takže to bylo velice krásné.

Uvědomuji si, že díky vašemu bohatému programu jste toho asi z Austrálie mnoho neviděl, přesto se zeptám onu obligátní otázku o vašich dojmech.

Bohužel neviděl, hrozně rád bych si na příklad zajel do Sydney, kde mám mít snad také několik skladeb uvedeno. Ale dojem? Především velmi, velmi zdravý. Přes dopravu, která je tady opravdu dosti velká, vzduch je velmi dobrý - a voda se dá krásně pít. Dnes jsem měl možnost si vyjet trochu na venkov a mám z toho dojem nesmírně zdravého života - otevření lidé, velmi přátelští, bez předsudků, bez formalit.. dojem opravdu velmi upřímných lidí. Kromě toho musím říci, že Evropa je taková rozhádaná, rozeštvaná - plná emoci... mám dojem, že tady se žije v daleko větším míru a pokoji. Já vůbec strašně rád cestuji, velice mě to láká a těší mě, být v kontaktu s lidmi, vidět krajiny - toto všechno je velmi silné. Uděláte-li ale bilanci, tak se vrátíte po čtrnácti dnech, samozřejmě trochu unaven a defacto výsledek... Samozřejmě, je to hřejivý pocit z krásných přátelství, z milých setkání a z hezké rezonance publika, ale jinak nic nezůstává. Kdežto, kdybych byl zavřený na své chatě a tam čtrnáct dní pracoval, tak jsem třeba napsal i dosti obsáhlou skladbu.

To je, pane profesore, nepochybně pravda. Na druhou stranu jste tady svým pobytem potěšil nejen nás, ale udělal i hodně pro českou hudbu. Jsem přesvědčen o tom, že vaše návštěva tu padla na zvláště úrodnou půdu. Znalost české hudby a vztah hudby milovníků "protinožců" k ní, mě od příjezdu sem udivoval. Vždyť my skutečně jsme na opačné straně světa a přesto jména jako Dvořák, Smetana, Martinů, Janáček, jakoby tu každý znal. Ostatně, co znamenala vaše návštěva, nejlépe dokazuje obdiv jak organizátorů festivalu, tak i návštěvníků k vám i k vaší hudbě.

S profesorem Petrem Ebenem rozmlouval Aleš Nebeský
Melbourne

Z tajů krás české řeči

(úvod do cyklu o českém jazyce)

Je důvodné podezření, že v nebi se česky pravděpodobně nedohovoříme. Není také známo, zda Babylon spolupověřily zlaté české ruce, ač všichni připouštíme, že k Babylonu my Češi daleko nikdy nemíváme. Co do říše Hádu - ruku na srdce, kdo z nás by se uvolil kategoricky popřít, že náčelník Luciferu nebyl pokřtěn Vltavou či Dyjí a že se nikdy nepotýkal s přechodníky.

Přesto, že se zlaté české ruce asi na stavbě babylonské nepodílely, čeština se v době pobabylonské dovedla čile vměstnat do indoevropského společenství jazykového a přes občasné kalamitní situace nebyla z něho vystrnaděna.

Přes výkyvy ve výslovnosti, ve výběru slov a obrátů i intonace, vládeme my Češi od Aše až po Horní Bečvu či Bumbálku jenom jedním jazykem a právě to nás spojuje poutem, jehož sevření si plně uvědomíme až tehdy, když se pokoušíme hovořit jazykem jiným. Tohoto pouta se zbavit obyčejně ani nedovedeme.

Kdybychom řekli, že české řeči je dobrých devět set let asi bychom nelhali, ale pravdu bychom tak úplně také neměli. Mluvená staročeština je pravděpodobně ještě o několik set let starší. Za první písemný projev v češtině se pokládá připisek z roku 1057 k latinsky psané litoměřické listině, sepsané při založení tamnější kapituly. První slova tohoto připisku by v moderní češtině zněla asi jako "Pavel dal jest v Ploskovicích zemi.."

Než naše řeč dosáhla úrovně Vančurovy, Seifertovy či Hrubínovy proplovala tisícerymi zátokami, proudy s mnoha

úskalími. Ještě počátkem devatenáctého století jako Popelka pokulhávala za ruštinou a polštinou, ale dnes si s nimi nemá co vyčítat.

Vyvíjí se neustále tempem závratným, je řeči vybroušenou, rozčleněnou, nadmiru pružnou a tvárnou. Některé její rysy vytvářené více než tisíciletým obrušováním, třibením a vylepšováním jsou jedinečné a jenom jí vlastní. BŠ

Vzhůru k oblakům.

(fejeton)

Nic se tu už dlouho nedělo. V zimě se údolí Huonu uloží pod pokrývku sněhu a jinovatky ke spánku. Jen z kominů se pilně kouří a my chalupníci sedíme u kamen a chřoupáme jablka.

Četl jsem si v Kalendáři pro vařící muže z roku 1989, když kde se vzal, tu se vzal, přišel dopis z mainlandu a uvnitř dotazník. Vrhl jsem se na něj s probuzeným elánem. Rád vyplňuji dotazníky, obzvláště jednoduché. Ano- ne! Mozek se tím moc nenamůže, zato sebevědomí člověku stoupne. Zúčastnil se průzkumu veřejného mínění a zřejmě někde někomu na jeho rozšafné odpovědi záleží. A co vše o něm povi. Je normální? Lepší než průměr?? Nebo dokonce génius??

Méně než dobrý nebo nedostatečný nepřichází v úvahu. V soukromí vlastního domu má člověk určité právo pár odpovědí dodatečně přegumovat. Jsme ve svobodné společnosti.

Nebylo mě sice úplně jasné, co ty otázky o československém časopisu měly společného s aviatikou, ale průmysloví psychologové jsou mazaní a umějí z jednoho vydolovat co potřebují vědět.

"Haber-Pilot Production". Tak shánějí piloty. Je to zřejmě následek té katastrofální stávky u aerolinek před rokem nebo dvěma. Propustili je a teď hrabou špendlíčkem. Jak se ale o mě dozvěděli? Sloužil jsem sice u "modráků", ale k letadlu jsem se dostal nejbliž, když jsem umýval nádobí v kuchyni pro piloty.

Nu což, "nothing ventured-nothing gained". Sice mám z výšek strach, ale ta uniforma mě vždycky fascinovala. I kdybych měl létat jen u Tas-Air, ta čepice. Risknu to! Na stará kolena do pilotní školy. Jen jestli na to budu mít buňky. Prý s přibývajícím věkem odumírají strašlivým tempem.

Vyplnil jsem dotazník a hloubám nad součty čísel v rubrikách. Co to asi říká o mém I.Q...? Zdá se mi, že tam mám moc těch "ano". Vypadá to příliš naivně, že bych to trochu promíchal s "ne"? Vybalancovat lépe ty dvě řádky? Zlatou střední cestu? Skoda, že k tomu nemají odpovědi.

V Reader's Digestu je to vždycky vespuďu, nebo vzhůru nohama, či o pár stránek dál schované. Nakoukl jsem do obálky... A hele, je tam ještě jeden list

"Tajné-Pro interní potřebu pouze" "Nesmí opustit Suite 11-83".

Asi se to sem dostalo omylem. Copak to máme??

"Vyhodnocení dotazníku pro Haber-Pilot Production

Odpovědi:

A - "Ne" na všechny otázky-odrodilec, zrádce národa,(zavést zvláštní kartotéku pro budoucí použití). Zjistit rasovou, národnostní a náboženskou příslušnost, politickou činnost před útekem a v australském odboji. Napsat na MNV v rodné obci, zjistit jestli řádně platí daně,

podepsaný slib, že v případě
deserce nakladatele Redakční
rada zaručí návrat předplatného.

C- "Ano" na otázku 1 a 2 -
(*Měl byste zájem je pravidelně
odebírat*) - nenapravitelný optimista
a/ročník "48" - okamžitě vyžádat
předplatné, než nás opustí,
b/ročník "68" - nabídnout dárkové
předplatné pro rodiče v
Československu,

D- "Ano" na otázku 3 -
(*Měli byste zájem do nich
přispívat?*)
dvě předplatné a požádat o dar na tiskový
fond,

E - "Ano" na všechny otázky-
podezřelé, zřejmě nedávno přichází
z ČSFR, zreformované členy KSČ
prověřit, nevinné občany pochválit
a oba pumpnout o předplatné a pak
převychovat.

Tak, létat se nebude (ulevilo se mi
značně), jedná se skutečně o naše
nové noviny. Hurrá... Senzace...
počkat ale..(cynik ve mě přehlíží
panoramu minulých zklamání)..
..že bych to znovu risknu?

Jan Plavec

Nad dopisy čtenářů

Milá Jano,

Posílám ti slíbené adresy bývalých předplatitelů "Hlasů" a přeji ti ze srdce, aby ti tvé nadšení pro vydávání novin vydrželo. Souhlasím s tebou a asi nejsem sama, že bychom tady na té společné lodi měli skutečně mít nějaký spojovací člunek a tím bývají v emigraci noviny. Pokud bych ti mohla pomoci i jinak, dej mi vědět.

Na oplátku tě prosím o laskavost. Buď tak hodná a otiskni v některém z prvních čísel pár slov čtenářům a objasni jim některé souvislosti kolem konce "Hlasů".

Hlasy tedy definitivně přestaly existovat. Petr Rada je přestal vydávat. Já osobně jsem s nimi poslední tři roky neměla nic společného, kromě toho, že jsem šeky na předplatné posílala přes Živnobanku k Petrově matce a tímto zjištěním přecházím k druhému bodu, který bych ráda objasnila čtenářské obci.

Je to vlastně odpověď na řadu dotazů. Já spolu s dětmi jsem zůstala v Austrálii a doufám, že tady v klidu a pokoji prožiji zbytek života. Plně se ztotožňuji s tím, co mi na vánoční kartu, o problému Československé emigrace, napsal náš zdejší rodinný doktor.

"Je to sice má vlast, ale zde už je můj domov".

Jani, tak to je všechno, buď zdráva a pozdravuj ode mě všechny čtenáře.

Pavla Radová

Ještě jednou děkuji Pavle za pomoc. Myslím, že je správné uveřejnit tento dopis v nezkrácené formě hned v prvním čísle, abych Pavle ušetřila další nepříjemnosti, kterých měla v poslední době více než dost.

Jana Haberová, redaktorka

ZVEME VAS DO DIVADLA

V Sydney se pravidelně koná Carnivalé Festival Of Multicultural Art. V rámci toho festivalu vás zveme na představení hry Daši Bláhové "Marína". Hra vypráví o tragickém osudu jedné z největších básnířek našeho století Maríny Cvetajevy, která patřila do čtveřice ruských "prokletých" básníků. Zatím co Mendelstan byl umučen v bolševickém lágru, Achmatovova a Pasternak byli pronásledováni, Marína odešla do emigrace. Navštívila Prahu, kterou velmi milovala a potom žila v Berlíně, Paříži a jinde. Nikdy si však na život v emigraci nezvykla a tak se v předvečer druhé světové války vrací do Moskvy, kde svůj tragický život končí sebevraždou. Této velké a dramatické postavě světové poesie věnovala tedy Daša svoji hru. Navazuje v ní na své předchozí tvůrčí záměry a stejně jako v "Zakázaném ovoci" používá ke zvýšení dramatickosti neobvyklého spojení techniky hraného dramatu s technikou černého divadla. Zárukou kvality představení je nejen Daša Bláhová (Hra o jablko), která vytváří hlavní roli, ale i Ivan Kants (Silver City) a řada dalších vynikajících herců. Inscenaci můžete vidět:

od 28. září do 19. října 1991, v Downstairs Theatre
SEYMOUR THEATRE CENTRE
Cnr Cleveland and City Road
CHIPPENDALE, telefon 6923511

úterý až sobota vždy v 8 hodin večer, v sobotu matiné ve 2 hodiny

VY SE PTÁTE - MY ODPOVÍDÁME

ANOREXIA NERVOSA?

Dotaz

Co je to ANOREXIA NERVOSA?

Pro odpověď jsme se vydali do Princ Henry Hospital, kde pracuje dr Philip Mitchell, jeden z nejuznávanějších odborníků na tuto chorobu.

Tato nemoc postihuje především dívky v pubertálním věku i když samozřejmě nejen je. Dá se charakterizovat, jako vědomé a promyšlené snižování váhy, často až za bezpečnou hranici. Je to vlastně patologický strach z obezity. Zajímavé je, že tato nemoc není vůbec nová, jak by se snad mohlo zdát. První zprávy o ní jsou už ze 16. století, kdy byla popisována, jako "úmyslné hladovění způsobené nemocným stavem ducha."

Nemoc začíná obvykle nenápadně, zvýšeným zájmem o různé diety, dívka věnuje větší pozornost svému tělu, zvyšuje množství cvičení až na několik hodin denně.

Nepokračuje-li hubnutí dostatečně, nemocná se snaží vyvolat zvracení, nebo začne používat ve velkých množstvích laxativa. Se změnou váhy nastává i změna psychická. Dívka se uzavře do sebe, odmítá kontakt s okolním světem, je podrážděná a přecitlivělá, cítí se unavená. Zajímavé je, v této době projevuje zvýšený zájem o kuchyni, sbírá kuchařské knihy a recepty, zkrátka je jídlem posedlá.

Někdy může docházet k pokusům o sebevraždu. S postupující chorobou se objevují další problémy, jako je ztráta menstruace, padání vlasů, zhoršení kvality pleti. Může dojít až ke ztrátě 20-25 % tělesné váhy a to už je situace kritická a hospitalizace v nemocnici je obvykle nutná.

Tato nemoc se častěji vyskytuje u dívek, které prožily nějaké trauma, ztratily blízkého člověka, nebo žijí ve špatných rodinných podmínkách. A soustředění se na dietu a cvičení je tak trochu útek od problémů a stresů.

Léčení je obvykle velmi zdlouhavé a může trvat i několik let. Drogy na tuto nemoc nezabírají. Je třeba velice taktně a citlivě přesvědčit dívku, že je skutečně nemocná, (obvykle si to nemocní nechtějí přiznat) vážně nemocná a začala s lékařem spolupracovat. Na léčení by se měl podílet psycholog spolu s dietní sestrou, která přesně upraví jídelníček.

Nemocná v tomto období potřebuje hodně klidu, porozumění, lásky a trpělivosti ze strany rodiny. Tato nemoc se může vracet a proto je třeba s dívkou dlouhodobě pracovat a sledovat její duševní stav. Čím dříve se s léčením začne, tím je výsledek jistější a je snazší napravit škody nemocí napáchané. Rozhodně není dobré tuto nemoc podceňovat.

TAXATION

Dotaz

Jaké jsou změny v daňových předpisech na finanční rok 1991-1992?

Těch změn je samozřejmě hodně. Jednou z nejdůležitějších je změna daňové výměry.

Od 1.července platí tato pravidla

do \$5,400	ročně	nezdanitelné
do \$20,700	ročně	- 21 %
do \$36,000	ročně	- 38 %
do \$50,000	ročně	- 46 %
nad \$50,000	ročně	- 47 %

ZPRÁVY z konzulátu

Generální konzulát ČSFR v Sydney může udělovat víza na 90 dní osobám narozeným v ČSFR a jejich rodinným příslušníkům (manželům a dětem). Povolení se vztahuje i na oboustranná tranzitní víza s pobytem, pokud celková délka pobytu v ČSFR při obou cestách nepřesáhne 90 dní.

Hraniční přechody

na kterých je možné požádat o udělení československého víza

letecký přechod - Praha-Ruzyně

silniční přechody -

Rozvadov (se Spolkovou republikou Německo)

Petržalka (s Rakouskem)

Hatě (s Rakouskem)

Dvořiště (s Rakouskem)

POHLED DO AUSTRALSKÉHO ZÁKULISÍ

Rozhovor s
Johnem Orcsikem

V záplavě tváří, které denně potkávám v Parramattě na ulici jsem si několikrát uvědomila jednu, která mi byla povědomá. Jen jsem docela přesně nevěděla odkud. Když jsme se sešli v Parramattském divadle na studentském představení, uvědomila jsem si, že Johna Orcsika znám z televizní obrazovky. V poslední době jsem ho viděla v inscenaci "Kokoda Crescent". John Orcsik má však na svém kontě 32 televizních inscenací, 10 filmů a 36 divadelních titulů. Z těch nejznámějších bych chtěla připomenout "No 96", "Matlock", "The Sullivans", "Country Practice" a další.

Johne, vím, že máte hodně práce. A přesto jste se začal věnovat dětem a mládeži v The Australian Playhouse Studio. Proč?

Musím se přiznat, že se mi do toho ze začátku moc nechtělo. Nabídku jsem dokonce nejdříve odmítl a pak jsem slíbil, že alespoň udělám jednodenní kurs televizní přípravy. Když jsem tam viděl to zaujetí mladých, tak se jejich nadšení přeneslo i na mě a dnes jsem vedoucím režisérem. Nádherné na této práci je, že můžete vidět výsledky okamžitě, vidíte, jak se

ti mladí zlepšují, jak pronikají k jádru věci, jak objevují úplně nový svět a vy je do toho kouzelného světa fantazie smíte provázet.

Co vás nejvíce baví, divadlo, film a nebo režie?

To je těžká odpověď, protože každá věc má své krásy a svá úskalí. Divadlo mám rád, pro úzký kontakt s divákem, kdy jen podle toho jaké je ticho v sále vidíte, jestli se vám práce daří nebo ne. Můžete mít ticho, kdy nikdo v sále ani nedutá a všichni s vámi žijí a dýchají a nebo máte v sále ticho, protože jste všechny svým výkonem uspala. Film mě vlastně zase vzrušuje právě proto, že tuhle kontrolu nemá. Vy se vlastně výsledek dozvíte až za dlouhou řadu dní a můžete být nemile překvapeni, že všechno vyšlo úplně jinak než jste si představovali.

Máte dvě děti. Kdyby za vámi někdo z nich přišel, že chce být hercem, měl byste z toho radost?

Když budu úplně upřímný tak měl. Protože každý, kdo dělá nějaké povolání rád si přeje, aby ho jeho děti následovaly. Ale samozřejmě, že

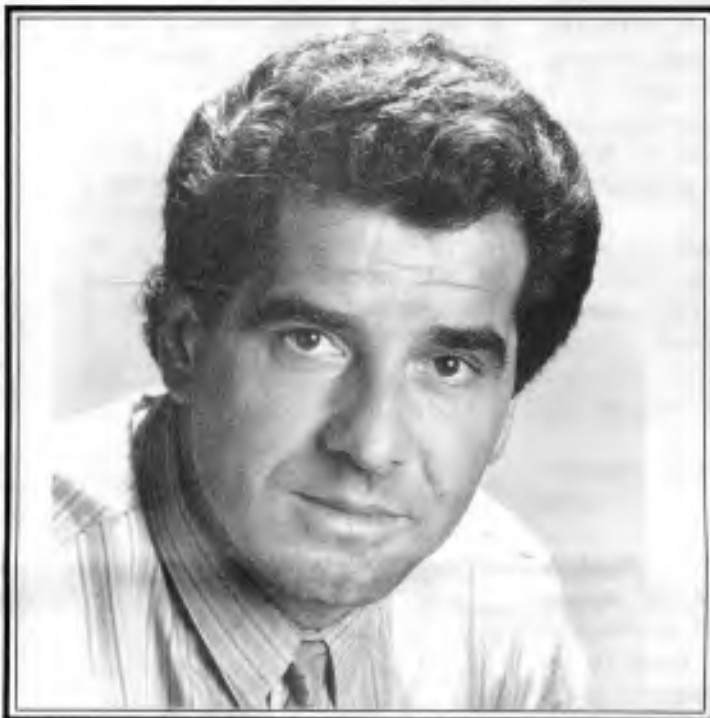
bych je varoval, protože je to hrozně těžké a nevděčné povolání. Není nic krásnějšího, než být úspěšným hercem který jde z role do role a není nic smutnějšího než být neúspěšným hercem bez práce.

Poslední otázka, co víte o Československu a naší kultuře?

Není toho tolik kolik bych si přál. Moje maminka je Rakušanka a můj otec Madar, takže už od dětství vím,

že nejhezčí města na světě jsou Budapešť a Praha.

O vaší kultuře jsem se řadu věcí dozvěděl od kolegyně a kamarádek Dáši Bláhové a Evi Sitty se kterými jsem se sešel před kamerou. Obou si moc vážím nejen jako lidí, ale i jako hereček. Líbí se mi jejich herecký styl, který je založen na rovnováze mezi vnitřním prožitkem a vnějším ztvárněním. Vůbec si myslím, že tak zvané "civilní" herectví je doménou evropských herců a my bychom se to od nich měli učit. Jsem moc rád, že se situace v australské kultuře začíná zlepšovat. Lidé si více a více uvědomují, jak je umění důležité pro život nás všech, ale především pro výchovu mladé generace. Chceme-li mít inteligentní, vzdělané a citlivé mladé lidi musíme je učit chápat umění. Jsme mladá země a máme ještě veliký kus cesty před sebou.

Neprakta & Švandrlík

Praha
plná strašidel

Uvod:

Lidské myšlení - znásilněné povětšinou vědeckým skepticismem tohoto a částečně minulého století - vylučuje existenci strašidel čistě proto, že je jednak nelze statisticky dokázat, jednak že jejich očití svědci nebudili nikdy přílišnou důvěru. Bud podměrně požíli alkoholické nápoje, odhadují, že jsou-li tři promile alkoholu v krvi, lze při jisté dispozici vidět strašidlo kdekoliv, nebo se dostali jinak do kontaktu s psychiatrií.

Zdánlivě soudně uvažující občan vylučuje existenci strašidel jen proto, že v posledních padesáti letech je důvěryhodní občané nevnímali svými smysly. Neviděli je, neslyšeli je, nedotýkali se jich.

Ptám se však, kdo viděl molekulu kyseliny sírové? Kdo viděl molekulu živočišné bílkoviny? Kdo viděl atom helia či vodíku? A přece dedukcím o těchto jevech věříme s vážnou tváří a přitom o existenci šíleného bradýře v Karlově ulici pochybujeme.

Vážení čtenáři, věřte mým slovům nejen, že existují pražská strašidla, ale existují i podnapilí chodci a ti je čas od času zahlédnou, ovšem raději mlčí, aby nedávali jiným zbraň proti sobě. Najdou se i lidé, kteří je spatří z jiných záhadných důvodů či prostě proto, že dotyčné strašidlo bylo někdy nepozorné. Tito lidé pochopitelně raději také mlčí, aby se na ně jiní lidé nedívali jako na opilce.

Ten, kdo by skutečně toužil uvidět nějaké pražské strašidlo (podotýkám, že nemám na mysli tento termín v přeneseném slova smyslu), se musí chovat tak, aby jeho reakce strašidlo nezaskočily nepředvídanými figly. Musí simulovat, čili předstírat, například bujarou náladu opilce, to znamená udělat najednou něco, co původně neměl vůbec v úmyslu učinit. To proto, že u strašidla musíme předpokládat, alespoň v hrubších rysech, schopnost slyšet naše myšlenky. Takový odvážlivec si tedy musí říci, já se teď neotočím a přesto se otočí. Pochopitelně nestačí jen jedna zkouška, její negativní výsledek nic nedokazuje. Je nutné jít třeba do Karlovy ulice a tam se v době mezi 23.00 a 24.00 nejméně osmsetkrát neočekáveně otočit.

Závěrem se musím přiznat, že se mi nepodařilo zjistit, zda pánové Neprakta a Švandrlík některé ze svých strašidylek sami viděli. To je jistě jejich tajemství, chráněné autorským právem.

Mudr. Miloslav Plzák, CSc.

Příbibly
Milivoj

antoušek

Výskyt v ulici Na výtoni -

- omšelé, zanadbané strašidlo nelibě páchnoucí, velice touží po vysvobození.

Antoušek Milivoj byl člověk nevábného vzhledu a mdlého rozumu. Peněz taky mnoho neměl a tak není divu, že o něj ženy příliš nestály. Zato on stál o ženy a celé dny snil o tom, že některou z nich stiskne v náručí. Jednoho dne spatřil dívku Kláru, která vyšla z domu, aby cosi nakoupila. Příbibly antoušek se na ni vrhl a pokusil se ji políbit. Kláře se to ovšem nezamlouvalo. Začala kopat, škrábat a ze všeho nejvíce křičet. Měla silný, daleko slyšitelný hlas a tak se začali sbíhat lidé. Strejci až ze Slupi a z Vyšehradu přišli chránit křehkou divčí cnost. Neměli pochopení pro antouškovy vášně a na místě ho utloukli holemi. Ale to pochopitelně nebyl konec. Příbibly antoušek Milivoj se počal o půlnoci Na výtoni zjevovat a velice děsil ty, kteří mu tak nemilosrdně zkrátili život. Strejci však pomřeli a antoušek strašil dál. Ženy se pokoušely obejmout a na muže vztekale hrozil. Později se již nezmohl ani na to. Prostě se o půlnoci zjevil, příbibly se usmíval a posléze zase zmizel. Svědci si vesměs stěžují, že nelibě páchl a také jeho společenské chování nebylo na výši.

Ulice Na výtoni by se ráda toho to nepříjemného strašidla zbavila. To by se ale musela najít ztepilá dívka, která by příbiblyho antouška políbila na ústa.

(pokračování)

ZÁPORNÉ KALORIE
aneb
POVIDÁNÍ
o bezbolestné dietě a
správném stravování vůbec.

Mnoho lidí může jíst cokoliv bez nejmenších problémů s váhou. Upřímně se přiznám, že jsem podobným lidem vždycky ze srdce záviděla. Za svůj život jsem vyzkoušela stovky diet a nemohu říci, že by některá z nich byla absolutně spolehlivá, spíše naopak, většina byla absolutně nespolehlivá. Přes tyto zkušenosti mě opět zaujala nová dieta, či spíše doporučení, nebo zjištění, že existují tak zvané "záporné" kalorie, které jsou schopné nejen neprodukovat přebytečnou energii a z ní pak následný tuk, ale které pomáhají spalovat tuk, který obsahuje jiný druh jídla.

Ale nejdříve několik vět úvodem. Obvykle má naše tělo v rovnováze získanou energii a energii spotřebovanou, takže většinou bez problémů likvidujeme jedno, či dvě kila navíc, která nás stojí oslava vánočních svátků a podobně. Ale po čtyřicítce se často takhle rovnováha ztrácí a pro nás znamená každé shozené deko litry potu, odřikání, hladovění a stejně za krátký čas se naše váha zase zvedne. Mechanické důvody obvykle známe.

**MNOHO JIDLA
MÁLO POHYBU
JEDNOTVARNOST V JIDLE
ŠPATNÉ TRÁVENÍ**

Otázka tedy zní:-

Kde a jak najít rovnováhu mezi energií, kterou jídlem získáváme a energií, kterou naše tělo ke správné funkci potřebuje?

Je pravda, že si můžeme přesně vypočítat množství kalorií, které můžeme spotřebovat za celý den a naši dietu tomu přizpůsobit. Američtí vědci přesně vypočítali kolik kalorií potřebujeme pro naši obvyklou denní činnost, jako je spaní, chůze, povídání s přítelkyní, psaní dopisu, umývání oken a podobně. Tyto údaje jsou velice

zajímavé, ale v praxi nepoužitelné, protože žádný den není stejný a tak bychom trávili hodiny pouhým vypočítáváním, kolik kalorií pro který den potřebujeme.

Neexistuje lepší cesta?

Podle posledních zjištění skutečně existuje něco, čemu se dá říkat "hladové" nebo "záporné" kalorie, tedy spíše druhy jídla jejichž specialitou je, že nepřidávají další kalorie do našeho jídelníčku, naopak pomáhají spalovat část těch, které jsou obsaženy v naší normální stravě. Přesněji řečeno, budeme-li konzumovat tato "hladová" jídla spolu s naším obvyklým jídelníčkem, budeme moci snadněji usměrňovat množství tuku, které se usazuje v buňkách těla.

(pokračování příště)

RECEPTY MISTRŮ

Všude, nejenom v Austrálii ještě mezi muži převládá názor, že žena patří do kuchyně. Já, jako žena proti tomu resolutně protestuji, ne, že by mě vaření nebavilo. Právě naopak, ale chci vařit právě proto, že mě to baví a ne proto, že se nehodím na nic jiného.

Na štěstí stále více přibývá mužů, kteří se začínají cítit v kuchyni dobře a dokonce se snaží proniknout do tajemství vaření. Zajímavé je, že řada mužů vaří výborně, dokonce se dá říci, že k tomu mají talent. Myslím, že tento talent by měl být rozvíjen a že každá žena, která zjistí, že její muž je dobrý kuchař by mu měla co nejčastěji dát šanci se prosadit. Jenže problém je, že muži jsou obvykle skuteční umělci a tak kuchyň obvykle po jejich vystoupení vypadá jako po boji, ve kterém muž samozřejmě zvítězil a uklizení bojiště připadne na ženu. Jedna moje kamarádka se mi přiznala, že právě to je důvod, proč její manžel vaří jenom jeden den v týdnu. Jídlo je skutečně exelentní, ale ona má nervy na kompletní kuchyňské gruntování jen jednou týdně.

Národní umělec Rudolf Hrušínský patří do kategorie mužů nekuchařů, avšak gurmánů a dovede ocenit umění kuchařské. Vyznal se nám z obdivu ke své ženě. Řekl:

Každé jídlo se musí vařit s láskou, je to vlastně takový milostný dopis jeden druhému.

Takže pro dnešek jeden milostný dopis paní Hrušínské

Pstruzi na mandlích

Pstruhy upečeme na másle, podlijeme trochu vodou. Oloupané mandle nakrájíme na nudličky a opečeme na oleji. Štávu z pstruhů smícháme s 1 dcl šlehačky, vložíme do ní pstruhy a posypeme praženými mandlemi.

Dobrou chuť

SLUŽBY A SERVIS

Máte-li zájem inserovat v Inzerci a v rubrice
Služby a servis, zašlete své inzeráty do redakce.

Uveřejnění v Inzerci - \$5

Uveřejnění ve Službách - \$10

Veškeré advokátní služby a rady nabízí

WEISS & Co., SOLICITORS

56 Yutong Street, East Sydney, NSW 2010
Telefon: (02) 332 22 55

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

L. J. HÁJEK

Registered Public Accountant & Tax Agent

poradí a pomůže se starostmi kolem TAX.

Česky a slovensky. Volejte:(02) 546 6629

88 Park Road, KOGLARAH BAY, NSW 2217

AUSTRATRONICS

nabízí rychlou a spolehlivou instalaci

AUDIO, VIDEO a

FIRE ALARM SYSTEMS

P. O. BOX 863

KOGARAH NSW 2217

Telefon:(02) 580 5605 Mobile phone: 018 276 185

LEO COMPUTERS

Od 'Laptop' až do 'Tower 486'

pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

Český & Slovenský 'wordprocessor' T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

FRANK'S ROOFING

stavba a opravy všech druhů střech, okapů.

(tiles, slade, iron)

čištění střech a jejich natírání

PERFEKTNÍ PRÁCE ZA SLUŠNOU CENU

Telefon: 047 314 730

HABER - PILOT PRODUCTION

Nabízí Video záznam ze všech slavnostních příležitostí

REKLAMNÍ a TRENINKOVÁ VIDEO všeho druhu

Tel 891 6808

Večer 636 1873

Fax 891 5416

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších
psacích a kopírovacích strojů.

Pro krajany levněji. Dílna a obchod

102 Percival Road, STANMORE:

Telefon: 5693691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

Václav Novák

457 9443

306 781

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

Suite 11 / 83 George Street

Tel: (02) 891 3533

PARRAMATTA, NSW 2150

Fax: (02) 891 5416

DOKONALÝ CAD/CAM -

Microstation 4 - nejmodernější CAD

Smartcam - vynikající CAM

EKONOMICKÝ CAD/CAM -

DrafteasyCAD , jednoduchý na učení

DrafteasyCAD/CAM , lehké vytvoření NC údajů

DODATEČNÉ PROGRAMY , na příklad-

navrhování a výroba ozubených kol

čtyř osové řezání drátem

rozložení 3 dimenzních tvarů

DESKTOP PUBLISHING - Pagemaker

ACCOUNTING & GENERAL SOFTWARE

NABÍZÍME I SERVIS S TĚMITO PROGRAMY

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník
Čechů, Moraváků a Slováků v Austrálii.

Vydává: Haber-Pilot Production
Suite 11/83 George Street
PARRAMATTA, NSW, 2150
tel: 891 6808 fax: 891 5416

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová
Redakční kruh: Karel Wendt
Marcela Cechová
Jaroslav Kovaříček
Aleš Nebeský
Miloš Ondrášek
Bořek Sindler
Jan Plavec
Karel Sindelář
Čestmír Porkert

Výtvarná spolupráce:

Čestmír Porkert

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

INZERCE:

Pronajmu dvougarsoniéru v Praze, I.kat. Veškeré pohodlí a soukromí zajištěno. Ubytování pro rodinu s dětmi \$ 50 za noc, jednotlivé lůžko \$20, Zh. "Absolutní spolehnutí"

910103

Ceny letenek do ČSFR a zpět:
ZÁŘÍ

Sydney-Praha od \$1920
Melbourne-Praha od \$1960

ŘÍJEN-LISTOPAD

Sydney-Praha od \$1770
Melbourne-Praha od \$1799

BOHEMIA TRAVEL

Telefon: (03) 510 2474

Fax: (03) 510 2482

910202

Hledáme rodinu Struplovou.

Poslední adresa v Praze 10

Rembrandtova 16

Zn. "Zuzana"

910104

Inženýr 26 let, hledá milou sportovně založenou dívku se smyslem pro humor, přesto však: Zn. "Vážně"

910101

Chcete si oživit vzpomínky na starý domov, chcete vidět svůj rodný dům a příbuzné? Nemáte možnost se tam jet podívat?

Podle vašich instrukcí vám zhotovíme VIDEO či FOTO a zašleme na vaši adresu.

Své požadavky pište na adresu:

Miloslava Zemanová

Umělecké Videozáznamy

621 00 BRNO, Úprkova 13

CZECHOSLOVAKIA

1 2 3 4 5 6 7

Trnitá krása

STŘÍDAVÁ KŘÍŽOVKA

SVISLE: 1. Druhý díl tajenky. — 2. Dřívější kočovný umělec; český prozaič (1889—1925); působil někomu potěšen. — 3. Vyjadřovat nespokojenost; vyšší okrouhlé nádoby; obytný automobil; český herec, člen Svandova smíchovského divadla; pomocník u válcovacího stroje; zvedající hákem vývalek. — 4. Druh vina; mužské jméno; první díl tajenky; dát souhlas; slovenská základní číslovka. — 5. Skok, jímž kůň přechází z klusu do cvalu; karetní hra, slovo vyjadřující nesouhlas; skupina nebo více skupin hor; menší kus nábytku. — 6. Učinit teplejším; peněžité trest za přestupky; předložka; kniha velkého nebo největšího formátu. — 7. Třetí díl tajenky.

Pomůcka: Amír, dantes, Laave, slích, tanu.

VODOROVNĚ: A. Látka vodící teplo a elektřinu. — B. Kihl (zastarale); náš severní soused. — C. Grafická značka pro tón; svazky slámy. — D. Arabské mužské jméno; stav nevrženosti. — E. Jednotka rekombinace; jilhoamerický pták a velkým zobákem; citoslovce zvuku při troubení. — F. Obdiv; pořeštěný člověk. — G. Peníz neplatné ceny (zastarale); hlavní jednotka hlasitosti zvuku v soustavě SI. — H. Značka ytterbia; zánět sliznice; rovněž. — I. Příslušník nejnižší šlechty; stát USA. — J. Sídlu v NDR; předložka. — K. Evropan (slovensky); jméno účetního šikovatele z Osudů dobrého vojáka Švejka; slovenský básník a překladatel (1914—1975). — L. Duševně vyspělá; řadová číslovka. — M. Někdo blíž neurčený; ruský „verš“. — N. Bezbarvá kapalina narkotických vlastností; značka švédských automobilů; iniciály našeho houslisty Ondříčka. — O. Citoslovce naznačující emich; zlatá římská mince pozdější doby. — P. Ovanout; hmyzožravec. — R. Ladičky udávající tón pro komorní a (slangově); přestat cítit bolest. — S. Jihoevropan.

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

Stát _____

P. Code _____

Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
Suite 11 / 83 George Street
PARRAMATTA, NSW 2150

Předplatné - zaškrtněte
do konce roku 1991 \$7.80
první polovina 1992 \$15.60
celý rok 1992 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

NABÍZÍME:

Cesty kolem světa, cestování po Austrálii, loď po Pacifiku.
EURORAIL vlakem levně po Evropě a mnoho dalšího.

ZARÍDÍME:

Všechna vlza, cestovní šeky, pojištění, ubytování podle přání.
Lázeňský pobyt v ČSFR. Půjčení auta po celém světě.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A CELÉ EVROPY
VÝBORNÉ SPOJENÍ SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower
George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P.R.I.N.T.I.N.G.

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price